

DNEŠNÍ PROGRAM:

JIRÁSKOVO DIVADLO v 16.30 a 19.30 hodin

Divadelní klub Jirásek Česká Lípa

W. Shakespeare:

SEN V NOCI SVATOJÁNSKÉ

SOKOLOVNA 16.30 a 19.30 hodin

LIEDER THEATRE, Goulburn, New South
Wales, Austrálie**AHOJ KAMARÁDE!**Originální australská hra o problémech moder-
ního života. Režie: Chrisjohn Hancock

Park AJ v 18.00 hodin

MOOT HOUSE PLAYERS, Harlow, Anglie

LEGENDA O SVATÉM JIRÍM

Tradiční anglická folklorní veselohra s hudbou.

Režie: Geoff Leeds a Michael Branwel

(Český komentář)

Schody JD v 19 hodin

Vítání souborů

Park AJ ve 20 hodin

Zhudebnělá poezie Otokara Březiny v podání

hudebníků z okruhu Divadla Petra Bezruče

v Ostravě.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM:

JIRÁSKOVO DIVADLO ve 14.00 a 18.00 hodin

Ochotnický divadelní spolek FILIGRÁN, Litomyšl

J. Váchal: **KRVAVÝ ROMÁN**

SOKOLOVNA v 16.30 a 18.00 hodin

LD STRÍPEK Plzeň

I. Faltlová: **BRUM-POHÁDKA aneb
VÝCHOVA MEDVĚDŮ V ČECHÁCH**

Park AJ v 18.00 hodin

PROMENÁDNÍ KONCERT**HRONOVSKÉ DECHOVKY**

Schody JD v 19 hodin

Vítání souborů

Náměstí ČSA ve 22.00 h.

**TEATR PRAWDZIWY, Bielawa, Polsko
POSLEDNÍ POCHOD**Mimořádná příležitost zhlédnout světově pro-
slulé pouliční divadlo ze sousedního Polska.
Velkolepá podívaná na hru ohně, světla, hudby
a působivých efektů.

JIRÁSKOVO DIVADLO ve 23.00 hodin

Taneční soubor C-DANCE Ústí nad Orlicí

E. Veverková: **O VĚCÍCH A LIDECH****HEREC MUSÍ SVOU POSTAVU OBJEVIT**
(rozhovor s lektory Kursu komediálního herectví)

Régus Duqué a Cédric Juliens, belgičtí lektori Kursu komediálního herectví v současné době studují románskou filologii na filosofické fakultě Katolické university v Louvain (poblíž Bruselu). Jejich vztah k divadlu je dán jak vlastními praktickými zkušenostmi s amatérským divadlem, tak tříletým studiem v Centre d'études théatrales (odpovídající naší konzervatoři). Oba uvažují o možnosti věnovat se v budoucnu divadlu profesionálně.

Jakým způsobem jste se vlastně k pořádání Vašeho kursu dostali?

První iniciativa nevyšla z naší strany. Organizátoři hronovského festivalu jsou v kontaktu s belgickým sdružením amatérských divadelníků a jeho prostřednictvím hledali lektory pro moliérovský seminář. My dva jsme již podobný projekt organizovali doma v Belgii a proto se na nás sdružení obrátilo.

V Hronově jste tedy poprvé?

Ne, shodou okolností jsme zde již byli před třemi lety s divadelním souborem C.A.T.P.L.S.M. Jednalo se o inscenaci Veillé funébre podle stejnojmenné hry francouzského autora De Guy Foissy. Cédric režíroval a já (Régus Duqué, pozn. redakce) byl jedním z herců.

Čím se v kursu komediálního herectví konkrétně zabýváte?

Pracujeme s Moliérovými texty: s fraškou Lékařem proti své vůli a třemi „vyššími“ komediemi, Školou žen, Tartuffem a Donem Juanem. Nesnažíme se ale o komediální herectví za každou cenu, spíše o pojetí, které by šlo proti strnulé tradici moliérovských inscenací jak je představuje deklamační styl Comedie Française. Naším cílem je maximální pravdivost a autentický vztah k postavě, který herci umožňuje i při hře zůstat blízko tomu, čím „skutečně je“. Herci musí svou postavu objevit, ne jen opakovat pojetí, které je dáno zažitou tradicí. Koncem týdne bychom sice rádi dovedli některé situace do podoby hratelné i před publikem, hlavním smyslem našeho kursu však zůstává především sám proces zkoušení, to, co nazýváme „režie hrou“.

Jak funguje komunikace s účastníky Vašeho semináře?

Dobře. Máme tlumočníci, která překládá naše pokyny z francouzštiny do češtiny, někteří studenti mluví anglicky. Využíváme ale i nonverbální etudy a skupinovou improvizaci.

Myslíte, že existují rozdíly mezi belgickými a českými herci?

V zásadě ne. Mnohem více záleží na osobních dispozicích, temperamentu a herecké zkušenosti.

Nepočítáme-li hronovský festival, jaký je váš vztah k českému divadlu?

V Praze jsme viděli jedno představení Laterny Magiky, známe jména jako Josef Svoboda nebo Otomar Krejča - to je ale bohužel asi tak všechno. Možná, že to ale ještě napravíme.

Hodláte se v budoucích letech do Hronova vracet nebo dále udržovat kontakt s českým amatérským divadlem?

Proč ne? Konkrétní plány ale zatím nemáme žádné.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Vladimír Mikulka

recenze

Sluníčko a dva kamarádi
Vendulka Knopová,
ZUŠ Žamberk

NAHLÉDNUTÍ DO HERNY

Drobounké sólové vystoupení malé Vendulky a jejích kosích kamarádů může být ukázkou toho, proč stojí za to, aby tady v Hronově byla dětská představení. Na miniaturní ploše ukázala aktérka, že i v jejím věku lze zvládnout na slušné úrovni jevištní řeč, umět oživit předmět, zvládnout temporytmus, prostě zvládnout jistou škálu divadelních prostředků (jestliže je zvládnou děti, měli by i dospělí dokázat pracovat na nich i u sebe), s nimiž lze časem dojít k divadelnímu vyjádření.

Nahlédli jsme do soustředěné hry, připravené jednoduchým textem a jednoduchými skoroloutkami, vystoupení mělo jasnou stavbu, začátek i konec několik drobounkých vtípků. Bylo příjemné, že jsme se mohli více věnovat tomu, co Vendulka umí, než tomu, jak byla roztomilá. Její soustředění na hru samou bylo tak silné, že nás diváky téměř nepotřebovala, o tom svědčí i malý ohled k nim, zvláště k těm dále od jeviště, ti už

nemohli vidět téměř nic (to je také trochu věc paní učitelky). Ale školní třída, či dětský pokoj není divadelní sál, byť...

Roman Černík

VENDULKA UMÍ VÍC NEŽ KOŤATA

V letošním PC stále narážíme na nutnost stanovit aspoň nějaké, a především obecně platné kategorie kolem divadla hraného dětmi, kategorie, které by postihly tuto sféru ve smyslu svébytného znakového systému, jež cosi sděluje o stavu světa a interpretů, a to bez ohledu na fázi přípravou, zvanou tvořivá dramatika. Myslím, že vzhledem k inscenaci Olgy Strnadové jistě otázky odpadnou, což však neznamená, že přestanou existovat.

Nuže, lze konstatovat, že „Sluníčko a dva kamarádi“, jako laskavá bajka jejíž téma nese silného ducha porozumění, byla vzhledem k věku interpretky Vendulky Knopové vybrána vhodně. Dívka sama vládne svými jevištními dovednostmi v hojně míře, takže dokáže

Nejhodnější medvídci, Hradec Králové: Kašpárek, četník koločavský

bez problémů - pro nás diváky - sdělovat příběh sám, stejně tak téma plynoucí ze vztahů mezi havrany a sluníčkem, a, což je snad ještě důležitější, v jistých momentech i svůj vztah k tomu, o čem hraje. Protože Vendulka není pouhopouze roztomilá a dojmavá, jako některé děti a koťata, ale má schopnost v prostoru jevištního světa existovat, být, je její postoj, její komentář k situaci, v níž se nacházejí hrdinové příběhu jasný a sdělný. Toto považuji za velmi důležité připomenout, neboť bez těchto skutečností by práce s loutkami a předmětem, tedy s prostředky animovanými a život tak nabývající, zůstala jen a jen dovedností.

Vladimír Zajíc

Kašpárek, četník koločavský Nejhodnější medvídci, Hradec Králové PODKARPATSKÁ ANABÁZE HRADEČÁKŮ

„Nejhodnější medvídci“ z Hradce Králové přijeli v neúplné, přímě zde, na místě, doplňované sestavě. Za Reného Levinského, autora textu (v programu pseudonymy Matěj Bukovina a Šimon Olivětín), režiséra (Zvíkovec Berounský) a loutkoherce (vodí a mluví Kašpárka), byl soubor doplněn o lektora PC klubu Akrama Staňka, který se ujal perzóny židovského hospodského. V sehrané sestavě tedy došlo k posunům a změnám, které se zákonitě musely na předvedeném tvaru podepsat.

A tak jsem byl svědkem představení inscenace „Kašpárek, četník Koločavský“, v němž jsem jako nejdominantnější vnímal literární kvality (či nekvality?) textu a jednotlivé scény oddělující písničky.

Protože už před začátkem byla scéna (s jejími součástmi: loutkovým jevištěm, stranou od něj na stojanu vystavenými loutkami, na černém horizontu připjatou vlajkou Sokola - a vlastně i příchod patřičně kostýmovaných herců před diváky a společně zpívaná píseň v úvodu představení vše podpořil) odhalena, bylo navozeno očekávání, že se budou některé herecké akce odehrávat i mimo vlastní malé loutkové jeviště. A budou nějakým způsobem loutkami vedený děj doplňovat, rozvíjet, komentovat. Mimo loutkové jeviště však nebylo k doplnění dramatické struktury kusu využito, v podstatě, už nic. Jen z technologie vedení loutek vyplývající nad jevištěm viděné obličej a ruce loutkoherců a výstupy harmonikáře k pouhé reprodukci písniček nebylo možno za nositele těchto kvalit považovat. A tak vše zůstalo jen na akci loutek.

Síla loutky je v tom, že dokáže to, co nedokáže člověk. A tím paradoxně o něm vyprávět metaforicky či zkratkou to, co by herec svým tělem vlastně vůbec nemohl. V tom je kouzlo práce s loutkou, tvůrčího hledání v její technologii, ve způsobu jejího vedení atd. I v této oblasti však bylo s loutkami, jednoduchými marionetami, pracováno tak, jak už jsme měli možnost mnohokrát vidět. A hra navíc trpěla nepřesnostmi v temporytmu a dalšími nejistotami. V této atmosféře pak práce s obhroublostmi a vulgarismy v textu i akci loutek na mne nepůsobila jako součást promyšleně budované estetické hodnoty, tedy nebyla využita, ale spíše zneužita k okamžitému efektu „kopání se do

pokračování na str. 3

Vendulka Knopová, ZUŠ Žamberk: Sluníčko a dva kamarádi

Pokračování ze str. 2

prdele, jen aby se divák zasmál". Text hry jsem nečetl, ale bylo mi vyprávěno o jeho hodnotách. Shlédnuté představení mi však nepomohlo mou víru v jeho kvality nikterak podpořit.

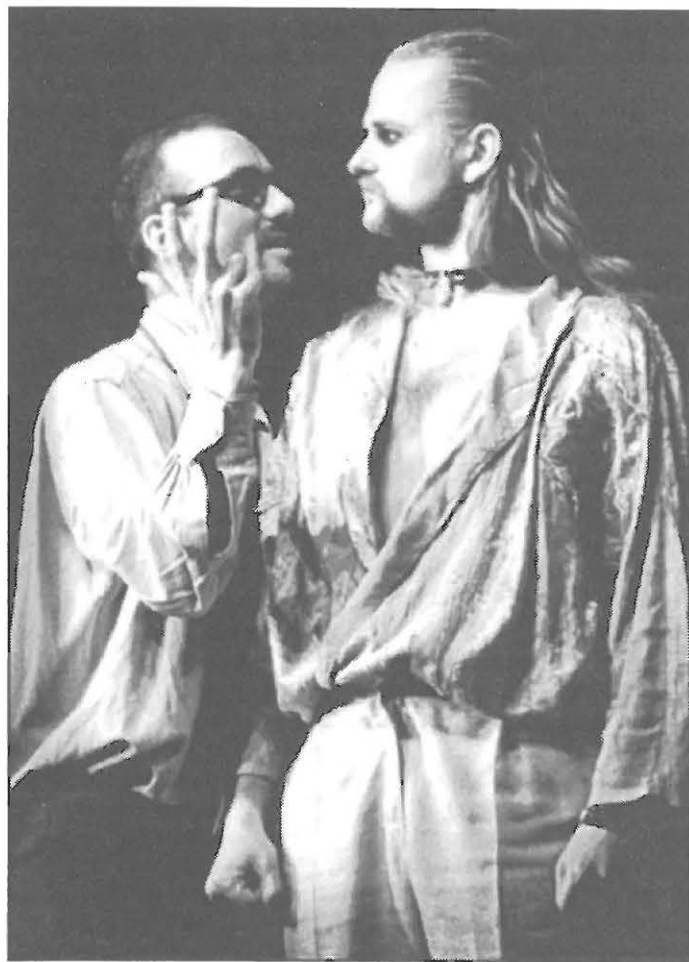
Aleš Bergman

Moji milí nejhodnější medvídci,

mám pro vaše „modelové hraní“ vřelé sympatie, bavím se často skvěle nad vašimi inscenacemi hrou významů a motivů, které se splétají s podivuhodnou mystifikací, intelektuální břítkostí a fantasií, již umožňuje umělý svět divadla. Takhle jsem se bavil i nad vašim Kašpárkem, četníkem koločavským, letos na jaře v Úpici. Především nad tím, jak jste využili jeho tradice divadelní - od toho prapůvodního obhroublého a drsného Kasperla až po toho piščího „polomuže-polodítě“ - a jak jste zároveň do toho zapletli s drzostí surrealistické koláže legionářskou tradici a četnictvo první republiky. Tohle všechno jste umístili do Koločavy, která je vlastně dnes, od Nikoly Šuhaje i Goletu v údolí, legendou a zcela svěbytnou českou literární „podkarpatskoruskou“ tradicí. A konečně, ohromně jsem na tom oceňoval i jazyk vašeho Kašpárka, četníka koločavského, jenž si s diskursivní fantazií vytvářel zcela zvláštní „hravý model řeči“. Těšil jsem se, že si tohle všechno na Hronově zopakují, leč běda, stokrát běda. Nic z toho se mně nedostalo. Stalo se to, co se v českých divadelních amatérských kruzích děje tak zhusta a co tak nerad, k smrti nerad říkám a píšu: taková ta inscenace byla,

ale už není. V tom, co jsem dne 4. srpna 1998 v hronovské Sokolovně v představení, které začínalo v 18.00, viděl, nic z toho, o čem jsem doposud psal a pro co k vám chovám ty sympatie, nebylo. A jestli bylo, tak jen zcela nevýrazně, matně a jen tu a tam. Obávám se, že většina diváků jen stěží pochopila, v čem je vaše síla a jedinečnost. Neboť to, co se odehrálo, byla v podstatě jen špatná pimprlová hra. Ostatně: v Úpici jsem oceňoval to, že jste to modelové hraní posílili ještě umělostí loutkového divadla. Nemohu se zbavit dojmu, že jádro pudla, příčina té nedostatečnosti je asi a především v herectví. V tom, že tentokrát si neumělo ani vedením loutky ani mluvením vyhrát s dynamikou a prolínavostí všech těch složek, o nichž jsem psal na začátku. Chcete-li ještě jinak: byla-li loutková hra a loutková inscenace pro vás prostředkem, jak stvořit ten váš „hravý model“, způsobem, jak si zahrát s tím, s čím jste si zahrát chtěli a tak koneckonců vyjádřit své stanovisko, pak tentokrát zůstalo jen u odvyprávění jakéhosi polodramatického, polomytologického příběhu, do něhož se čert ví proč zapletl i Kašpárek. Je mi - moji milí Nejhodnější medvídci - líto, že to musím napsat takhle, ale nic jiného jsem nemohl ze sebe dostat. Takhle jsem to prožil, zažil a je-li to v tom děsném hronovském kvapíku Jiráskovo divadlo - Sokolovna, tam a zase zpátky a vzápětí znovu, jenže obráceným směrem - možné, i trochu promyslel.

Váš Jan Cisař

Divadlo AHA!, Lysá nad Labem: **Narozeniny**

Narozeniny

Divadlo AHA!, Lysá nad Labem
SÍLA ROZEHRANÉ SITUACE

Mohl bych psát v této recenzi na inscenaci *Narozenin* Harolda Pintera, s níž přijelo na letošní Hronov Divadlo AHA! z Lysé nad Labem o mnohém - třeba o problematice dnešního inscenování tzv. absurdního autora nebo o podivuhodné, dnes už skoro nevidané věrnosti autorově textu, skrze nějž

se tvůrci inscenace svou interpretací dobývají ke své pravdě, ke svému názoru. Ale budu psát o jednom jediném: o tom, co S. M. Ejzenštejn nazýval amplifikací a co méně vznešeněji a méně teoreticky nazvu rozehráním situace.

Ono je to strašně jednoduché. Na počátku je cosi, co se dá nazvat smyslem situace - tedy to, co má situace znamenat. Pak následuje hledání a rozvíjení akcí a protiakcí všech postav, které

v situaci jsou, což je - řečeno se Zichem - děj jako „vespolné jednání postav“. A pak - znovu řečeno se Zichem - protože takto chápány a definované děje jsou koherentní (tj. souvztažné) s dramatickou postavou, rodí zároveň (či lépe: neje-nom rodí, ale i rozvíjí) obraz člověka, jež chce a má stvořit herec.

A ještě něco: když takto hledáte smysl situace, když takto interpretujete text, tak z toho nutně vyroste mizanscéna. Už ne pouhé aranžování herců v prostředí na základě jisté životní pravděpodobnosti a věrohodnosti, ale jako výsostný prostředek režiséra, jímž s definitivní platností a celistvostí realizuje a sděluje onen smysl. Tohle všechno Miroslav Pokorný a jeho herci v Pinterových *Narozeninách* dosáhli a v hronovském představení předvedli.

Nebývá to tak často v amatérských inscenacích vidět. Každý pohyb, každé gesto jednotlivého herce po každé něco znamenají, jsou tkáni, která dodává slovům textu dramatika smysl - a posléze jako celek situace utvářejí smysl zcela původní, originální, jedinečný, jež může stvořit jenom divadlo. Nebo ještě přesněji: jenom jeviště. Na jevišti a jevištěm rozehraná situace.

Jan Cisař

Divadlo AHA!, Lysá nad Labem: **Narozeniny**

Škola, kde učí odhodit širák a propíchnout soupeře

Magistérium - škola evropských bojových umění historie vypisuje speciální seminář pro širokou divadelní veřejnost, který se uskuteční od 28. listopadu do 5. prosince letošního roku ve městě Táboře. Jeho úkolem je obohatit znalosti herců, tanečníků i choreografů a vůbec všech, kdož se podílejí na inscenování „akce“ v divadelních, tanečních či jiných představeních. V programu se nabízejí vědomosti a dovednosti z oborů historického kostýmu, tance, hudby, divadla, filosofie, etiky, zdravotvědy a z mnoha dalších aspektů života našich předků. Nebudou chybět ani základy jógy, strečingu, posilování, bezpečnosti pohybu a akčních rizikových prvků pro jeviště a před ka-

meru („kaskadérina“). Především však půjde o šerm a boj a jejich jevištní ztvárnění.

Na semináři můžete nasát hlubší informace získané na základě letitých zkušeností, a to jak při spolupráci s filmovými a televizními štáby, tak divadly tuzemskými i cizozemskými. Přizvaní odborníci vás zároveň seznámí s uměním správně relaxovat a ve volných chvílích budou k dispozici i masáže či plavecký bazén.

Pořadatelé Magistéria zároveň nabízejí svou aktivní spolupráci při přípravě různých projektů a rádi své zkušenosti - tj. zejména průpravu herců pro šerm a bojové akce vůbec, včetně choreografie - přivezou přímo do Vašich divadel.

Jejich prostřednictvím můžete také rozšířit svůj fundus o kostýmy, rekvizity a především o funkční a bezpečné zbraně. „Přesvědčte se o tom, že šermovačky, rvačky a pěstovačky učinily za poslední desetiletí výrazný krok dopředu směrem k efektu, sdělnosti, technice, ale především k bezpečnosti pro herce i diváka,“ píše se ve výzvě Magistéria. „Prostě se naučte, jak odhodit širák v dál tak, aby tam ležel s grácií, tasit kord, spustit plášť a luzný těla sklon. Vlastní zbraň nepotřebujete, pouze oblečení a obuv, ve kterých můžete padat, být propíchnuti atd.“

Hlavním vyučujícím letošního ročníku Magistéria je svobodný šermířský mistr ing. Peter Koza z Bratislavy, který vyučuje šermíř-

skému umu nejen u nás, ale takřka po celé Evropě. Asistují mu jeho nejlepší žáci - např. JUDr. Petr Vytopil, Petr Nůsek-Sacher a další. K přednášejícím patří také Vladimír Šindelář, autor knihy Šermíři, rvači a duelanti a dalších publikací tohoto žánru. Do teorie i praxe sportovního šermu vás zasvěti pan Zezula, trenér našich reprezentantů.

Přesná cena semináře bude určena až podle počtu zájemců - zatím je možné telefonovat, psát, faxovat a vůbec se ptát na nejrozsáhlejší detaily a podrobnosti. Kontaktní adresa je:

Agentura A.R.G.O., Petr Nůsek-Sacher, P.O. Box 67, 390 01 Tábor, tel/fax: 0361/25 39 79, mobil: 0602/ 42 02 64. (red)

Divadelní šance '98

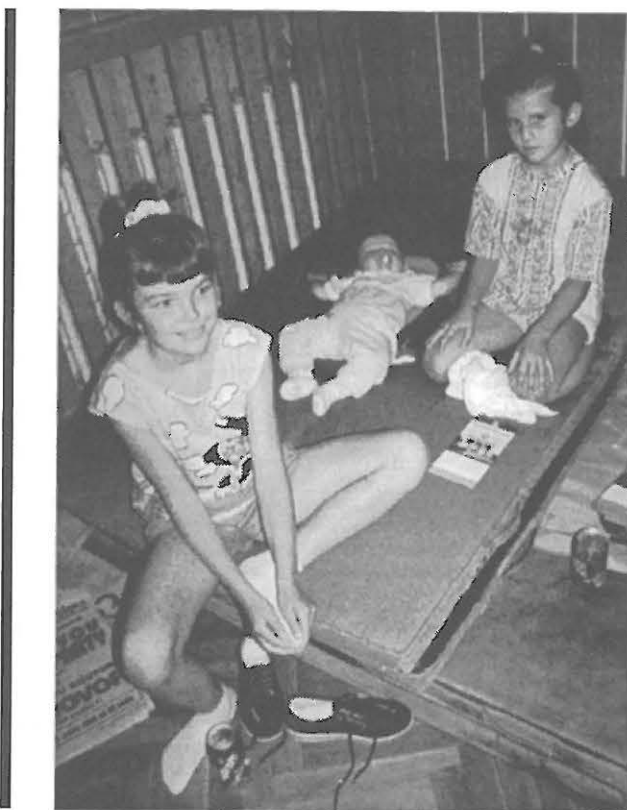
Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové zve účastníky Jiráskova Hronova na přehlídku amatérských divadelních souborů všech oborů, tedy činoherních, dětských, mladého divadla, loutkářských a pod. Divadelní šance '98. Přehlídka se koná v sobotu 5. září od 10 hod. v rozsáhlém královéhradeckém parku - Žižkových sadech, tedy pod širým nebem. Vítána budou proto pouze vystoupení vhodná pro hrani venku - kratší, technicky nenáročná a nerušící další právě hrající kolegy příliš silným ozvučením. Na večerní čas je plánováno setkání všech divadelníků v Country klubu Lucie na Novém Hradci Králové. Vystupujícím souborům zaplatí pořadatelé cestovné, večeři (nebo oběd) a zajistí i uhradí nocleh na vysokoškolských kolejích blízko Country klubu Lucie. Pokud chcete do Hradce přijet, napište na adresu Středisko amatérské kultury IMPULS, Okružní 1130, Hradec Králové, PSČ 500 03. V přihlášce uveďte svou adresu, telefon, název a délku představení, počet osob a zda máte zájem účastnit se večerního „mečeche“ a v souvislosti s tím kolik chcete zajistit noclehů. V případě telefonických dotazů (telefon i fax: 049/46 560) se ptejte po Nadě Gregarové nebo Emě Zámečnickové, které lze volat i domů na tel. č. 049/615904. (red)

ZEMSKÉ NOVINY

mediální partner 68. Jiráskova Hronova

„Daňové úlevy stavebníkům“, „Vzory právních podání“, „Promlčení-spojenců i protivníků (plynutí času má pro mnohé z nás své vážné důsledky)“, „Máte pocit, že vám teče do bot? (nahlédněte do listiny vašich práv a svobod)“. Taková jsou některá z témat, kterým se ve své rubrice Právní sebeobrana věnuje Zemské noviny. A navíc - právní rady jsou pro čtenáře a předplatitele ZN zdarma! Stejně tak jsou pro příznivce Zemských novin zdarma připraveny Řádky důvěry - seznamka a poradna pro komplikované životní situace. Zemským novinám patří mezi seriózními deníky třetí místo ve čtenosti. Denně je přečte téměř půl miliónu lidí, o víkendu dokonce 660 000! Každý den v ZN najdete novou novinovou přílohu. V pondělí v příloze Do toho! kompletní sport i z regionů, v úterý je připraven pro spotřebitele Rádce, ve středu se dozvíte v Apatyce, jak na zdraví tradičně i netradičně, ve čtvrtek vychází vedle Inspirace (současné životní trendy) i první specializovaná barevná příloha Hobby. Fejetony, tipy pro volné chvíle, ale i povídky jsou připraveny v pestrém čtení na víkend Náš domov a v sobotu vedle barevného TV magazínu i rady a informace pro motoristy Auto-moto. V pravidelných čtenářských soutěžích můžete vyhrát hodnotné ceny. V loňském roce jsme mezi předplatitele ZN mimo jiné rozdělili 150 000 Kč, hlavní výhrou byl krásný automobil Ford Ka. Letos si velkou oblibu získala soutěž 3x1000 denně, kdy zatím získali naši čtenáři téměř 100 000 korun. Informujte se na možnost odebírat Zemské noviny na telefonní lince ZN, kam se lze z celé ČR dovolat bezplatně! INFOLINKA ZN: 0800 158 658.

Jana Hanušková, marketing a propagace ZN

Jeho Magnificence přítelem ochotníků

Tak nazval své připomenutí nedávné sedmdesátky rektora Janáčkovy akademie múzických umění v Brně režiséra Aloise Hajdy v Amatérské scéně Vít Závodský. Ostatně citujme autora: „Zasloužná je jubilatova dlouholetá soustavná práce s ochotníky z Kroměříže (později také ve valašské Karolině), kde v kamarádském ovzduší vzájemného souznění s hereckými individualitami souboru připravoval zejména v sedmdesátých letech téměř každoročně dramaturgicky náročný titul, jenž pak sklízel vavříny na rozličných renomovaných festivalech a přehlídkách. Obece Jiráskových Hronův tak postupně poznalo např. jeho nastudování Čapkovy Matky, Hrubínovy Křišťálové noci, Brechtových Pušek paní Carrarové a Matky Kuráže a jejich dětí, Ōrkényho Kočičí hry.“ K četným blahopřáním významnému českému režisérovi, jehož jméno zůstává v čestných análech Jiráskova Hronova, se připojujeme i my v redakci Zpravodaje, jistě i jménem svých čtenářů. (jsu)

Po mnoho let sleduje a glo-
suje Dušan Grombařík svými
kresbami dění v amatér-
ském divadle, někdy beze
slov, jindy se stručným ko-
mentářem. Má prý svých
kreseb tolik, že z nich jed-
nou sestaví pro své přátele
knížku, pokud k tomu najde
čas. Ani v těchto festivalo-
vých dnech mu jeho kreslíř-
ské puzení nedává pokoje,
a tak vám představujeme
jednu z kreseb, inspirova-
ných festivalem, kterou na-
bídl naši redakci.

(jsu)

STARTUJ !! NA MOSTECKU SE SRAZILY VLAKY POD ŘÍPEM NAŠLI
MRTVOU ... ALE HLAVNĚ! V HRONOVĚ JE NĚJAKÉ USEKNUTÉ
UCHO A VE ČTVRTEK SE OČEKÁVÁ DOKONCE CELÝ KRVAVÝ ROMÁN !!

Kresba Dušana Grombaříka

ANKETA - ANKETA - ANKETA - ANKETA

První (hrůzné i krásné) divadelní zážitky. Pro někoho předsta-
vuje první setkání s divadlem děsivou noční můrou, které se ne-
zbaví do smrti. Pro jiné je naopak vzpomínka na první divadel-
ní představení spojená s pocitem totální slasti, srovnatelným
snad jen s radostí z první zdařile uplácené bábovičky na písko-
višti. Někdo ono trauma či slast prožíval coby prostý divák,
někdo dokonce přímo na prknech znamenajících svět. Ať tak
či onak, divadlo se nás drží - řečeno slovy klasika - jako husita
cepu.

(zat)

V roce 1933, kdy mi byly tři
roky, jsem každou neděli chodila
ve Vršovcích do Československé-
ho kostela na pimprlové divadlo.
A z jedné hry - pokaždé to bylo
něco jiného, ale vždy v tom hrál
Kašpárek - si pamatuji malova-
ný prospekt. Byla to čarodějnická
kuchyně, v koutě pec a štokrle,
a mezi nimi byla ve vzduchu na-
malovaná kočka. Ten blbec malíř
ji tam namaloval v pohybu a ona
tam tak visela po celou dobu, co
se ten obraz hrál. A doma jsem se
pak ptala: „Maminko, jak létají
kočky?“

V roce 1936 mě rodiče vzali na
světovou premiéru operety Jára
Beneše Na tý louce zelený. A když
zavřu oči, tak dodnes vidím Feren-
ce Futuristu, jak tam coby hajný

Štětivec skáče po jevišti s gypso-
vou nohou.

Sama na scéně jsem první úspě-
chy slavila v tercii na školní besíd-
ce, kde jsem zazpívala písničku:
„Husičky šly pěkně řadou, za nimi
kozlíček s bradou...“

Jarmila Černíková-Drobná,
dramaturgyně a dobrá duše
Jiráskova Hronova

Tady v Hronově se vždycky nej-
víc hrála - a dobře - Jiráskova Lu-
cerna. Vzpomínám si, že těsně po
válce hrál v Jiráskově divadle has-
trmana pan Kleprdlík a kněžnu
paní Seidlová.

Paní Stražilová, členka Sokola
Hronov a dlouholetá uvaděčka
v sokolovně.

René Levinský (Nejhodnější
medvídci) si po druhém představe-
ní Kašpárka, četníka koločavské-
ho nebyl schopen žádný divadelní
a už vůbec ne vlastní zážitek vyba-
vit.

Někdy, opravdu už nevím kdy
a kde, hráli Hrátky s čertem. Diva-
dlo bylo výborné, ale pamatuji si
z něj jenom to, že do diváků bě-
hem představení spadlo jablko,
které někomu házela Káča, a že
když jsme ji ho vrátili na scénu,
slušně poděkovala.

Klára Svobodová,
t.č. divadelnice na volné noze
a frekventanka semináře
Realizace dramatické situace.

První negativní divadelní záži-
tek, který jsem zaznamenal, je
z loutkového divadla (bůhvíjaké-
ho) a bylo mi asi pět. Pocházím
z rodiny, které dominoval nevlast-
ní dědeček - přírodovědec, a tak
moje zájmy byly již od dětství blíz-
ké spíše pozorování života larev,
než vstřebávání pohádek. V lout-
kové pohádce, kterou jsem byl nu-
cen zkonsumovat společně s celou
třídou dětí v divadélku Albatros,
vystupovala neidentifikovatelná

mluvící (snad i živá) věc, která se
jmenovala tuším Dubodub. Šlo
o nějaký pařez, který byl zároveň i
nějakým duchem či co, ale zkrátka
to byl tvor, který se v mých ento-
mologických a jiných encyklopedi-
ích nevyskytoval. Zanechal ve
mně dodnes pocit iracionální hrů-
zy z toho, že jsem společně se svými
spolužáky podváděn. (A to do-
spělymi!) Fuj!

A první pozitivní zážitek? Pan
profesor Císař by mi asi účast na
recitační soutěži neuznal (konec-
konců, co je to za divadlo?), ale
vzpomínám si na opojný pocit ra-
dosti, když mi tleskali. Přes to, že
nakonec ta touha po potlesku byl
asi důvod, který mne přivedl k di-
vadlu - dělám ho pro slávu a pro
peníze, zmíním se o jiném „popr-
vé“. Bylo to hezkých pár let po ab-
solvování DAMU, když jsem byl
už nějaký rok v angažmá v Brně
v loutkovém, když jsem dostal na-
bídku zahrát si v inscenaci Arnoš-
ta Goldflama Ortel (podle Kafka-
vy povídky) docela malířskou roli.
A také jsem tam měl zpívat. Do-
stal jsem svou „vlastní“ písničku
od Jirky Bulise a na to nikdy neza-
pomenu...

Akram Staněk,
příležitostný Nejhodnější medvídek

Připravují se Dějiny českého amatérského divadla

S výjimkou kapitol v nedokončených Akademických dějinách českého divadla, které byly zatím dovedeny do roku 1945, nebyly dosud nikdy zpracovány a vydány ucelené dějiny českého amatérského divadla. Přitom české, moravské a slezské amatérské divadlo představuje v naší národní kultuře svěbytnou a nepřehlédnutelnou kapitolu. Obrovského úkolu zpracovat tyto dějiny a uchovat tak úlohu našeho amatérského divadla v národní paměti se v poslední době ujal útvar ARTAMA Informačního a poradenského střediska pro místní kulturu v Praze. Pracovníci ARTAMY oslovili divadelní historiky, teoretiky i kritiky, přičemž zárukou kvality příští práce je fakt, že mnozí z oslovených patří ke špičce české teatrologie. Jednotlivé kapitoly které mapují různé druhy amatérského divadla od středověku až do roku 1997, zpracovávají prof. F. Černý, prof. B. Srba, prof. J. Císař, dr. A. Scherl, dr. L. Klosová, A. Urbanová, doc. E. Machková, dr. F. Sokol, dr. A. Dubská a další. Vedoucím autorského týmu je prof. J. Císař. První část dějin zahrne textové kapitoly a obrazovou dokumentaci, druhá část Bibliografii a třetí unikátní Místopis, v němž by se mohl najít každý divadelní soubor, pokud se přihlásil ke spolupráci a pokud se dané místo podaří zpracovat. Na třetí části se podílí kolektiv dobrovolných spolupracovníků.

Již dnes máte možnost zajistit si první část Dějin, která by měla vyjít počátkem roku 1999. Její zvýhodněná cena při rozsahu 350 - 400 stran a cca 120 fotografií nepřesáhne 150 Kč (při zaslání na dobírku 180 Kč). V případě zájmu vyplňte připojený objednávací lístek a odevzdejte jej ve stánku s publikacemi na schodech Jiráskova divadla, event. předejte některému z pracovníků ARTAMY. Pokud se rozhodnete po příjezdu domů, adresujte objednávací lístek takto: IPOS - ARTAMA, P.O.Box 2, 140 16 Praha 4 - Nusle.

SUBSKRIBCE PUBLIKACE CESTY ČESKÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

Mám zájem o zakoupení 1. části dějin - Cesty českého amatérského divadla

a) osobní zakoupení v IPOS

b) zasláním na dobírku

(zaškrtněte vyhovující formu)

Jméno a příjmení

Adresa

.....
podpis

IPOS - ARTAMA, P. O. Box 2, 140 16 Praha 4 - Nusle

Nabídka hostování v Rakousku v roce 1999

České středisko AITA/IATA nabízí po dohodě s Rakouským svazem pro amatérské divadlo našim amatérským divadelníkům možnost účasti na festivalu pouličního divadla s názvem Festival bez hranic (Kärnten 18 až 19. června 1999). Nabídky, které mají obsahovat popis inscenace, počet účinkujících, technické požadavky a fotografie zasílejte nejpozději do 10. září letošního roku německy nebo anglicky na adresu Theater - Servicestelle für Kärnten, Österreich. Nebo: ÖBV, Weiner Strasse 9, A- 3830, Weidhofen/Thaya, E-mail: oebvtheater@wvnet.at.

Mezinárodní konkurs na divadelní projekty

České středisko AITA/IATA vypisuje konkurs na divadelní projekty (nastudování inscenace jakéhokoliv typu divadla - performance, pouliční, neviditelné divadlo atd.). Vybraný projekt (projekty) přihlásí středisko do mezinárodního konkursu pro festival mladého divadla Londýn 2000 (koná se v červenci roku 2000). Projekty v rozsahu do tří stran je třeba připravit v angličtině. Věk aktérů se musí v době konání festivalu pohybovat v intervalu 16 - 25 let. Uzávěrka přihlášek v České republice je 31. srpna letošního roku. Bližší informace podá Lenka Lázňovská, ARTAMA Praha, P. O. Box 2, 140 16 Praha 4, tel. 02/61215684, fax 61215688. Na uvedenou adresu zasílejte rovněž přihlašované projekty.

Staňte se abonenty Amatérské scény

Všem, kdo chtějí být důkladně informováni o divadelním dění a problematice amatérského divadla a uměleckého přednesu znovu připomínáme, že mají v průběhu Jiráskova Hronova možnost předplatit si za výhodných podmínek Amatérskou scénu. Přihláška jim zajistí tento dvouměsíčník pro dobu „od Hronova '98 po Hronov '99“ a navíc obdrží jako prémii zdarma tři dosud vyšlá čísla letošního ročníku. Přihlášku k předplatnému je možno vyplnit u knižního stánku na schodech Jiráskova divadla, roční předplatné činí 90 Kč. Zmíněný stánek rovněž nabízí zájemcům bohatý výběr teatrologické literatury z různých českých vydavatelství.

(red)

TEXTONNIA CZECH
s.r.o.

střípky

Členové existujících i zaniklých pražských souborů mají nyní poslední šanci zajistit si, aby o jejich souboru nechyběly informace v chystaném místopisném slovníku amatérského divadla. Základní údaje o divadle (kdy, kde a jak působilo a co hrálo) můžete zanechat na jméno Oty Smrčka v Informačním středisku JH, nebo je zaslat nejpozději do 20. srpna na adresu ADA, Žitomirská 41, 100 00 Praha 10. Nezapomeňte uvést svou kontaktní adresu.

V letní okurkové sezóně si novináři navymýšlejí buhví co, jen aby přitáhli čtenáře - žraloky mlisající na Jadranu české učitelky i desetikilové hříby rostoucí ve Štřemovce. Mláďa fronta Dnes zase v pondělí ve své senzacechtivosti tvrdila, že na fotce z JH debatuje s ministrem kultury Pavlem Dostálem režisér Vladimír Morávek. Jak však odhalit vyhlášený patolog obětí žurnalistických fotografií Karel Tomas, na snímku není z Morávka ani chlup. Zato zde prý je jistý Jura Merlíček a rameno z Jury Staňka.

Hlas lidu hronovského, který letos hojněji než v předcházejících letech navštěvuje festivalová představení, nabyva lehce pohoršeného zabarvení, když mluví o nohách seminářistů, přehozených přes obrubeň balkónu v Jiráskově divadle, či o pojídání salámů a sýrů během představení tamtéž, event. o odchodech ze sálu uprostřed nedoručené repliky. Nám se naopak zdá, že účastníci festivalu jsou letos v hledišti vůči svým hrajícím kolegům ohleduplnější než v předchozích letech, nicméně kritické reflexe z řad místních diváků nechceme zamlčet.

Z nadílky letního ovoce si můžete bezplatně vybrat v Informačním středisku JH. Jsou zde k dispozici chutná zelená jablčka a sladké miniaturní hrušičky, které pro účastníky Jiráskova Hronova osobně trhá na své zahradě profesorka náhodského gymnázia pani Hladká.

Za své nejoblíbenější hronovské podniky označili lektori kursu komediálního herectví Régie Duqué a Cédrie Juliens „stanovou“ čajovnu v parku a kavárnu hotelové školy - s dodatkem, že „dobře je všude, kde se posadíme“. K takto pozitivnímu přístupu k věci může redakce pouze gratulovat.

Nejhodnější medvídek Matěj Kužel, představitel titulní role inscenace Kašpárek, četník koločavský, přijal přes léto brigádnickou roli v Národním divadle, kde je coby křoví oporou inscenace Šumař na střeše Divadla Na Fidlovačce. Zaskoku se obětavě ujala autorsko-režijní trojice Matěj Bukovina, Šimon Olivétin a Zvíkovec Berounský.

Vydává Organizační štáb
68. Jiráskova Hronova

Šéfredaktorka:

Jaroslava Suchomelová

Redaktoři:

Zdeněk A. Tichý, Vladimír Mikulka

Fotograf: Ivo Mičkal

Technický redaktor: Marek Zhibo

Tisk: Grafické závody Hronov

Cena 5 Kč